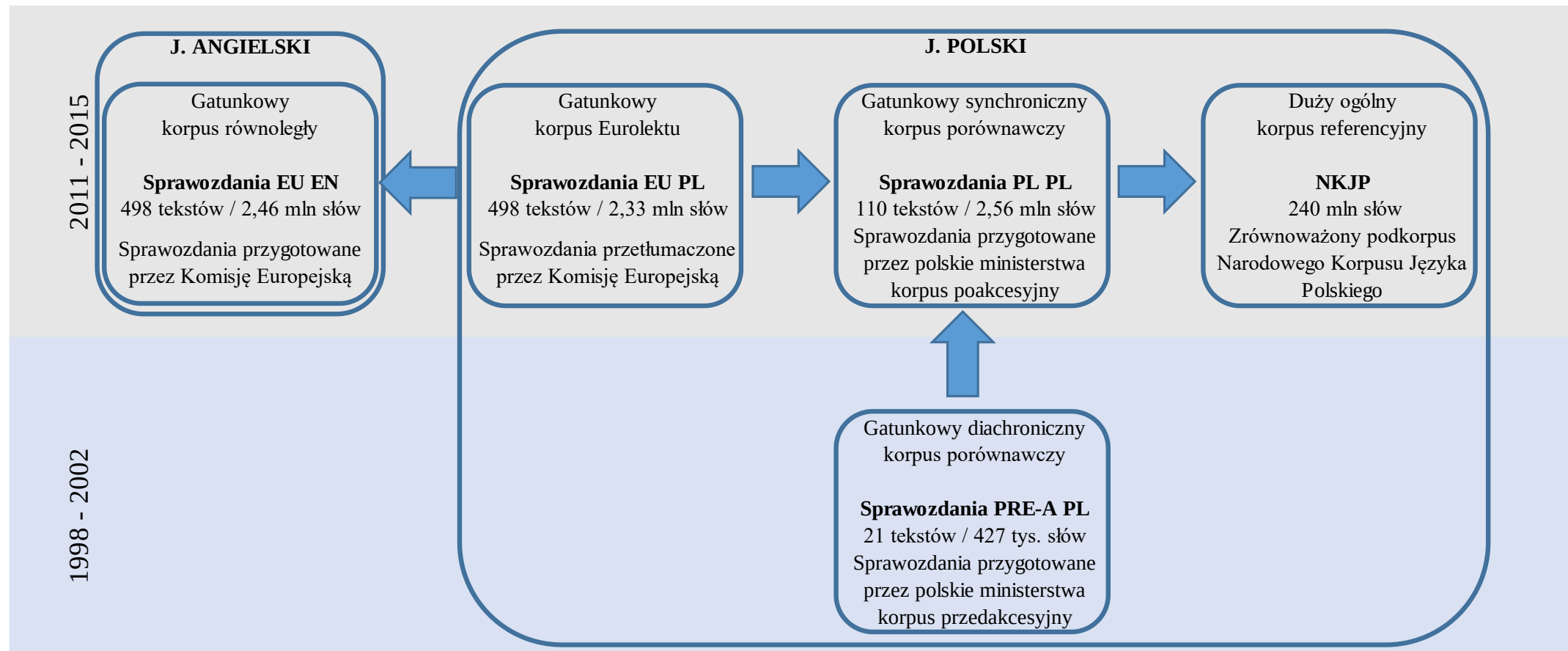

SPRAWOZDANIA ADMINISTRACYJNE

Katarzyna Wasilewska

Sprawozdania administracyjne

- Porównanie sprawozdań unijnych i krajowych

Sprawozdania administracyjne – cechy gatunku

- Funkcja tekstu: informacyjna (podsumowują i prezentują działania instytucji) + reprezentacyjna (służy kreowaniu wizerunku instytucji)
- Autor tekstu: urzędnicy DG i ministerstw (autor zbiorowy)
- Odbiorcy: komunikacja specjalistyczna między ekspertami + mogą być obiektem zainteresowania szerszego kręgu odbiorców
- Zakres tematyczny: obejmuje różne działania instytucji oraz zjawiska zachodzące na terenie Polski i Europy
- Dodatkowa mediacja: tłumaczenie dokumentów unijnych – wpływa na tekst już na etapie sporządzania sprawozdań

Sprawozdania administracyjne – cechy gatunku

- Multimodalność
- Nominalizacja
- Bezosobowość
- Formy analityczne (gł. przyimki)
- Skróty i skrótowce
- Terminologia

Sprawozdania administracyjne – multimodalność

 KOMISJA EUROPEJSKA Bruksela, dnia 20.5.2015 r. COM(2015) 219 final SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO Stan przyrody w Unii Europejskiej Sprawozdanie na temat stanu typów siedlisk i gatunków objętych dyrektywą ptasią i siedliskową oraz tendencji w tym zakresie w latach 2007-2012 wymagane na podstawie art. 17 dyrektywy siedliskowej oraz art. 12 dyrektywy ptasiej PL PL	1. WPROWADZENIE 1.1. KONTEKST Europejczycy żyją w jednym z najgęściej zaludnionych regionów świata, mającym długą historię użytkowania gruntów. Wywarło to głęboki wpływ na przyrodę, doprowadzając do powstania różnorodnych krajobrazów kulturowych, które zamieszkują bogata fauna i flora. Zmiany, w szczególności te, które zachodziły w XX. wieku, doprowadziły jednak również do Ta utrata kapitału naturalnego budzi poważne obawy. Środowisko potrzebne do pozyskiwania żywności, energii, surowców, wody umożliwiającej naszą egzystencję. Ponadto środowisko naturalne jest główną naszą gospodarką, wnoszącą w nią wkład w sposób, który dopiero teraz zrozumiemy. Świadczy nam również usługi, które mają zasadnicze znaczenie tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego. Przyroda jest także wiedzą, umożliwia nam odpoczynek i stanowi integralną część kulturową. Dyrektywa ptasia¹ i dyrektywa siedliskowa² to dwa główne instrumenty, których celem jest zapewnienie ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów UE, zwłaszcza poprzez utworzenie sieci Natura 2000 obejmującej, w zależności od różnorodności biologicznej. Dyrektywy te stanowią część wspólnotowej strategii ochrony różnorodności biologicznej, która ma na celu osiągnięcie celu UE, jakim jest „powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej i degradacji funkcji ekosystemu w UE do 2020 r. oraz przywrócenie największym stopniu”. Odgrywają one również kluczową rolę w realizacji międzynarodowych zobowiązań podjętych przez UE w październiku 2002 r. w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej. 1.2. CZEMU SŁUŻY NINIEJSZE SPRAWOZDANIE? Solidna wiedza na temat stanu siedlisk i gatunków chronionych na podstawie dyrektyw w tym zakresie stanowi podstawę skutecznego wdrażania tych dyrektyw. Sprawozdanie jest wypełnieniem wymogu prawnego, zgodnie z którym Komisja ma obowiązek oceniać postępy w wdrażaniu dyrektyw na podstawie wyników monitoringu składanych przez państwa członkowskie. W niniejszym sprawozdaniu przedstawiono najważniejsze wyniki sprawozdawczego 2007-2012. Świadczy ono o wyjątkowo ścisłej współpracy państwami członkowskimi i instytucjami europejskimi. Podstawę niniejszego ¹ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Komunikat o wykorzystaniu i ochronie naturalnych zasobów” (COM(1997) 189 final z 29.1.1997). ² Dyrektywa 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony gatunków ptaków (Dz.U. L 204 z dnia 21 maja 1997 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków zwierząt i roślin).	liczących, w Finlandii, gdzie gatunek ten odniósł korzyści wynikające ze zmiany praktyk gospodarki leśnej na obszarach należących do sieci Natura 2000, nastąpił wzrost jego populacji. Wiele populacji gatunków ptaków drapieżnych, w tym występujące w basenie karpaccim populacje orla cesarskiego <i>Aquila heliaca</i>, powiększyły się w wyniku podjęcia działań takich jak ochrona miejsc gniazdowania i zarządzanie siedliskami. 3.3. GATUNKI BĘDĄCE PRZEDMIOTEM ZAINTERESOWANIA WSPÓLNOTY (DYREKTYWA SIEDLISKOWA) Z ocen gatunków na poziomie UE wynika, że stan około 23 % gatunków jest właściwy, a 60 % niewłaściwy, z czego 18 % znajduje się w stanie niewłaściwym - złym. Jeśli chodzi o tendencje w zakresie stanu ochrony, 60 % gatunków znajduje się w stanie niewłaściwym, przy czym w przypadku 4 % stan poprawia się, w przypadku 20 % jest on stabilny, w przypadku 22 % pogarsza się, zaś w przypadku 14 % tendencje są nieznane (wykresy 3 i 4). Wykres 3 – Stan ochrony gatunków Wykres 4 – Stan ochrony gatunków wraz z tendencjami w zakresie gatunków o niewłaściwym stanie ochrony Największy odsetek ocen „stan właściwy” w odniesieniu do lądowych regionów biogeograficznych odnotowano dla regionu czarnomorskiego (32 %) i alpejskiego (31 %), podczas gdy w przypadku regionu borealnego i atlantyckiego odnotowano największy odsetek ocen „stan niewłaściwy - zły” (odpowiednio 29 % i 32 %). Mimo że w regionach morskich przeprowadzono mniejszą liczbę ocen gatunków, odsetek ocen „stan nieznany” jest	w ich przypadku o wiele wyższy (nawet 88 % dla regionu makaronezyjskiego). W najgorszym stanie znajduje się region Morza Bałtyckiego: 60 % ocen „stan niewłaściwy - zły”, a następnie region czarnomorski: 33 % takich ocen. Największą liczbę ocen „stan właściwy” odnotowano w przypadku roślin naczyniowych i ptaków: odpowiednio 29 % i 28 % (wykres 5). Wiele przypadków złego stanu lub pogarszających się tendencji występuje wśród gatunków związanych ze środowiskiem wodnym: rzekami, jeziorami i terenami podmokłymi. Jest to zgodne z ustaleniem, że stan ochrony siedlisk słodkowodnych jest przeważająco niewłaściwy - niewystarczający. Siedliska te są zagrożone przez powodowane przez człowieka zmiany warunków hydrologicznych, utratę łączności, kanalizację, usuwanie osadów, eutrofizację i zanieczyszczenia. Populacje licznych gatunków związanych z siedliskami słodkowodnymi, takich jak migrujące gatunki ryb, zmniejszają się w niepokojącym stopniu. Jednakże podejmowane na dużą skalę udane projekty partnerskie dotyczące migrujących gatunków ryb, takich jak bolen <i>Aspius aspius</i> w Szwecji oraz alosa <i>Alosa alosa</i> w Niemczech, pozwoliły umocnić ich populacje dzięki przywróceniu cieków wodnych i usunięciu barier migracyjnych poprzez budowę przeplawek. Usunięcie przeszkód na szlaku migracyjnym ryb w górnym biegu Dunaju w Austrii stworzyło lepsze możliwości migracji dla głowaczy <i>Hucho hucho</i> i innych zagrożonych gatunków ryb. Wykres 5 – Stan ochrony gatunków w podziale na poszczególne grupy taksonomiczne i tendencje w tym zakresie 3.4. TYPI SIEDLISK Stan ochrony siedlisk przyrodniczych i tendencje w tym zakresie są gorsze niż w przypadku gatunków. Ma to prawdopodobnie związek z bardziej ugruntowaną tradycją podejmowania działań na rzecz ochrony gatunków oraz mniej skomplikowanym sposobem i krótszym okresem odbudowy gatunków. W całej UE stan 16 % siedlisk oceniono jako właściwy, zaś stan ponad trzech czwartych siedlisk jest niewłaściwy, z czego 30 % znajduje się w stanie niewłaściwym - złym. Jeśli chodzi o tendencje w zakresie stanu ochrony siedlisk, stan 77 % siedlisk określono jako niewłaściwy, przy czym w przypadku 4 % siedlisk stan poprawia się,
--	---	--	--

Sprawozdania administracyjne – multimodalność

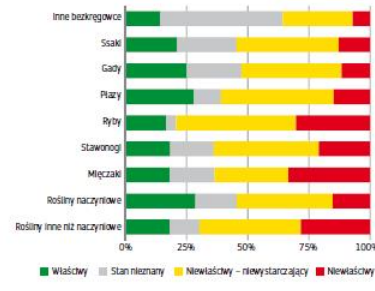

16 Stan przyrody w UE

Stan ochrony w ujęciu taksonomicznym

W sprawozdaniu o stanie przyrody oceniono też stan ochrony gatunków w podziale na różne grupy taksonomiczne. Wyniki wykazały, że jedynie 16% gatunków ryb chronionych w ramach dyrektywy siedliskowej uzyskało właściwy stan ochrony, natomiast ten sam stan przyznano ponad jedną czwartą roślin naczyniowych i płazów.

W przypadku ssaków więcej gatunków uzyskało stan właściwy niż niewłaściwy – zły (odpowiednio 21 i 13%). Należy jednak zauważyć, że stan istotnej ich części (42%) pozostaje niewłaściwy – niewystarczający.

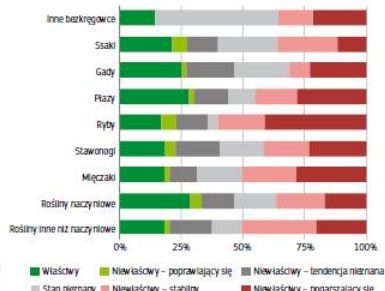

Status ochrony gatunków wymienianych w dyrektywie siedliskowej w ujęciu taksonomicznym

Tendencje w zakresie stanu ochrony w ujęciu taksonomicznym

Na podstawie tendencji w zakresie stanu ochrony można stwierdzić, że wśród ryb, mięczaków i płazów odnotowano stosunkowo wiele gatunków, których sytuacja pogarsza się.

Natomiast wśród gatunków ssaków jedynie 12% wykazało tendencję pogarszającą się, a 6% posiada niewłaściwy, ale poprawiający się stan. Wśród nich można wymienić zubry, *Bison bonasus*, w regionie alpejskim, fokę szarą, *Halichoerus grypus*, w regionie morskim bałtyckim oraz podkowca śródziemnomorskiego, *Rhinolophus euryale*, w regionie śródziemnomorskim.

Tendencje w zakresie stanu ochrony gatunków wymienianych w dyrektywie siedliskowej w ujęciu taksonomicznym

Foka szara, *Halichoerus grypus*

Czerwikowy niepokój, *Lycaena dispar*

Gawecz śródziemny, *Cottus gobio*

Podkowca śródziemnomorskiego, *Rhinolophus euryale*

Nadobocznik alpejski, *Rhododendron alpinum*

Żółw śródziemnomorski, *Testudo graeca*

Studium przypadku 3 Niedźwiedź brunatny w Europie, *Ursus arctos*

Duże zwierzęta mięsożerne są często wykorzystywane jako gatunki sztandarowe w aspekcie ochrony przyrody. Dla niektórych są one symbolem dzikiej przyrody, dla innych stanowią poważne zagrożenie dla życia i środków utrzymania. Z tego względu oraz w związku z faktem, że potrzebują dużych terytoriów, objęcie ich ochroną jest szczególnie trudne.

Na terytorium UE gatunek ogranicza się do 10 odrębnych populacji, z których największą zamieszkuje Karpaty (7000 niedźwiedzi). Na drugim końcu skali znajdują się populacje w Alpach (45–50 niedźwiedzi) i Pirenejach (22–27 niedźwiedzi).

W 1992 r. niedźwiedź brunatny został wpisany na listę gatunków pod ścisłą ochroną w ramach dyrektywy siedliskowej; od tego momentu na rzecz jego ochrony stworzono też w całej UE około 750 obszarów sieci Natura 2000. Dzięki tym celowym działaniom gatunek przejawia oznaki odradzania się na większości obszarów występowania, a jego populacja w ujęciu całociowym wzrosła do około 17 000 osobników.

Niestety, niewielki poziom akceptacji ich obecności przez społeczeństwo pozostaje poważnym problemem. Łuczie obawiają się niedźwiedzi nie tylko z powodu szkód, jakie mogą one wyrządzić, ale też na skutek wrodzonego strachu przed tak dużymi zwierzętami. W 2012 r. Komisja Europejska podjęła nową inicjatywę na rzecz dużych zwierząt mięsożernych, co ma pobudzić aktywny dialog z zainteresowanymi stronami i zbadać sposoby promowania ciągłości współistnienia ludzi i dużych zwierząt mięsożernych w UE.

Niedźwiedź brunatny, *Ursus arctos*, wykazuje oznaki odbudowy na większości obszarów występowania w UE.

Studium przypadku 4 Rośliny endemiczne

Europa obfituje w gatunki roślin, których nie można znaleźć w innych częściach świata. Wyjątkowym ich bogactwem dysponuje region śródziemnomorski, będący domem dla większej liczby endemicznych gatunków roślin niż pozostała część Europy łącznie. Walory te wzięto też pod uwagę w dyrektywie siedliskowej. Ponad dwie trzecie z 466 gatunków roślin wymienionych w załączniku II występuje wyłącznie na terytorium UE.

Ponieważ utrata siedlisk jest główną przyczyną wymierania gatunków, ochrona ocalałych obszarów jest priorytetem. Podejście to zastosowano w łańcuchu górskim Sierra Nevada na południu Hiszpanii – wyjątkowym rejonie, na obszarze którego występuje nie mniej niż 7% całej śródziemnomorskiej roślinności.

W 1997 r. całość łańcucha górskiego (172 000 ha) objęto siecią Natura 2000. Następnie, przy wsparciu z unijnego programu LIFE, przeprowadzono prace na rzecz odbudowy gatunków na dużą skalę, co ma zapewnić długoterminową ochronę tych gatunków. Objęły one budowę ogrodu botanicznego na dużej wysokości (1900 m), aby pomóc w propagowaniu siewów w środowisku *ex situ*, co ma na celu wzmocnienie dzikich populacji roślin.

Dzięki tym staraniom populacje gatunków powoli się odbudowują. Jeden z 11 gatunków wymienionych w dyrektywie siedliskowej – *Senecio nevadensis* – osiągnął już właściwy stan ochrony.

Echium albanicum z rodzaju *Żmijowców* to gatunek endemiczny dla gór Andaluzyj w Hiszpanii.

Sprawozdania administracyjne – multimodalność

2. INFORMACJE O DANYCH PRZEKAZYWANYCH DO GIIF

2.1. INFORMACJE O TRANSAKcjACH PODEJRZANYCH

W 2014 r. w systemie informatycznym GIIF zarejestrowano 3 637 zawiadomień opisowych o działalności i transakcjach podejrzanych, tzw. SAR-ów (Suspicious Activity Reports), które włączono do prowadzonych postępowań analitycznych. Powyższe zawiadomienia zawierają opis kilku, kilkunastu, a nawet kilkuset transakcji (często powiązanych ze sobą poprzez strony transakcji, okoliczności przeprowadzenia transakcji, zbliżony okres realizacji i/lub zaangażowanie tych samych wartości majątkowych) i towarzyszących im okoliczności, które w przekonaniu zgłaszającej instytucji/jednostki mogą być związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu. Często częściami składowymi tych zawiadomień są dodatkowe dane i dokumenty uzasadniające podejrzenia i mające na celu uprawnienie prowadzenia postępowania (np. historie rachunku, kopie dokumentów dotyczących transakcji, itp.).

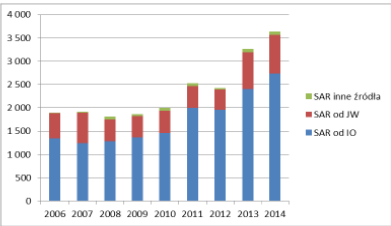
Zawiadomienia opisowe – w porównaniu z zawiadomieniami o pojedynczych transakcjach podejrzanych – zawierają więcej informacji, zwłaszcza w odniesieniu do powziętego przez instytucję obowiązane podejrzenia popełnienia przestępstwa oraz okoliczności towarzyszących transakcjom. Tak szerokie spektrum informacji umożliwia szybszą weryfikację otrzymywanych danych w innych źródłach informacji oraz skracając czas realizacji działań podejmowanych przez GIIF we współpracy z prokuraturą i organami ścigania.

Tabela nr 1 – Liczba zawiadomień opisowych otrzymanych w okresie 2001-2014

Okres	Instytucje obowiązkowe	Jednostki współpracujące	Inne źródła	Łącznie
2001 r. (od VII)	102	115	14	231
2002 r.	358	237	19	614
2003 r.	739	211	15	965
2004 r.	860	521	16	1 397
2005 r.	1 011	360	15	1 326
2006 r.	1 351	530	17	1 898
2007 r.	1 244	648	28	1 920
2008 r.	1 287	460	68	1 815
2009 r.	1 362	464	36	1 862
2010 r.	1 462	476	59	1 997
2011 r.	2 004	461	62	2 527
2012 r.	1 954	436	37	2 427
2013 r.	2 399	789	77	3 265
2014 r.	2 739	823	75	3 637

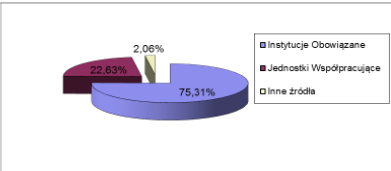
Liczba zawiadomień opisowych ze wszystkich źródeł wykazuje tendencję wzrostową od wielu lat (wykres 1a). W 2014 r. GIIF otrzymał o 11,4% więcej tego typu zawiadomień niż w roku poprzednim, a liczba SAR-ów była o 47% wyższa od średniej z lat 2011-2012 i o 88,5% wyższa niż średnia z lat 2009-2010. Stanowi to dobrą ilustrację dla wyzwań w zakresie organizacji pracy, jakie stały w ostatnich latach przed Departamentem Informacji Finansowej MF realizującym zadania GIIF.

Wykres nr 1a – Liczba SAR raportowanych do GIIF w latach 2009-2014

Udział procentowy zawiadomień opisowych otrzymanych z poszczególnych źródeł informacji przedstawiony jest na wykresie nr 1b.

Wykres nr 1b – Źródła zawiadomień opisowych w 2014 r. (SAR)

W 2014 r. zarejestrowano także 923 zawiadomienia opisowe od jednostek samorządowych.

Państwo 2.0 | Nowy start dla administracji

2. SYNTETYCZNA OCENA REALIZACJI PROJEKTÓW INFORMATYCZNYCH

W gęstym MAC znajdują się głównie projekty informatyzacji administracji publicznej, lecz realizatorami i decydentami w odniesieniu do większości tych projektów są inne resorty, instytucje publiczne i samorządy. W rzeczywistości do tej pory nie było w Polsce lidera, który mógłby pełnić funkcję integratora rozproszonych i nie zawsze w pełni przewidywalnych przedsięwzięć. Żaden podmiot w Polsce nie miał mocy sprawczej pozwalającej zapewnić kompatybilność i integrację realizowanych rozwiązań. Różne tempo informatyzacji poszczególnych obszarów działalności, resortów/działów gospodarki skutkowało także sporym zróżnicowaniem filozofii podejścia do informatyzacji pomiędzy poszczególnymi dziedzinaми/resortami oraz stosowaniem różnych formatów danych, platform technicznych, itd.

MAC ma wgląd w projekty, których realizacja finansowana jest w ramach 7 i 8 osi priorytetowej Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. W toku analizy sposobu realizacji tych projektów zdiagnozowano pewne systemowe problemy, których syntetyczny charakterystykę przedstawić można w 13 punktach.

1. Brakuje kompleksowego, wielowymiarowego i perspektywicznego podejścia do zadań cyfryzacyjnych. Jak dotąd nie powstała w Polsce całościowa architektura obiegu informacji. Choć prowadzonych jest wiele projektów – często już w trakcie ich realizacji diagnozowane są „luki” informacyjne lub bariery o charakterze legislacyjnym.

W Estonii przygotowano całościowy plan obiegu informacji a następnie przeprowadzono segmentację tych działań i podzieleno je na etapy. Projekty rozłożono w czasie, tak by kolejne projekty uzupełniały się, dając w efekcie piramidę rezultatów wraz z osiągnięciem najważniejszego celu, jakim jest funkcjonujące e-państwo, sprzyjające rozwojowi społeczeństwa cyfrowego.

2. Brakuje pełnej i zorganizowanej instytucjonalnie na poziomie rządowym, koordynacji przygotowywania i wdrażania projektów informatycznych, w celu uniknięcia albo nakładających się rozwiązań (dwie instytucje publiczne opracowujące to samo zadanie) albo marnotrawstwa środków, czy braku rozwiązań dla obszarów uznanych za „nizkie”.

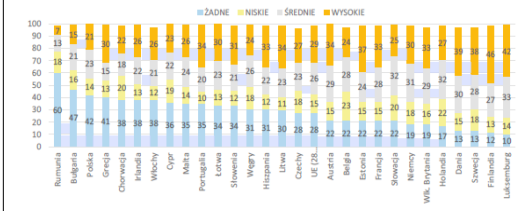
Nakładanie się na siebie projektów stwierdzono np. w przypadku projektów zdrowotnych, realizowanych przez NFZ z finansowania budżetowego oraz prowadzonych przez CSIOZ ze środków unijnych.

Dobrym, chociaż z innego obszaru, przykładem jest kwestia wertykalizacji. Równolegle rozwijany jest tzw. podpis elektroniczny (płatny) oraz profil zaufany (bezpłatny) – a także wiele alternatywnych sposobów potwierdzenia tożsamości obywateli w systemach poszczególnych resortów i samorządów. Przypomina to trochę sytuację, w jakiej stają klienci w dzisiejszych czasach – każda karta, usługa, konto żądają od nas nazwy użytkownika i hasła.

3. Brakuje w dotychczasowym podejściu, przenikającej wszystkie projekty, kompleksowej wizji użytkownika systemu. Jest to potrzebne, by produkty końcowe wszystkich działań były dedykowane naprawdę jakości usług na rzecz użytkowników, z wzięciem pod uwagę

Wykres 8. Umiejętności komputerowe osób w wieku 16 – 74 lata w krajach UE w 2014 r. (w %)

Opracowanie własne na podstawie danych Eurostatu.

W ciągu ostatnich siedmiu lat polskiemu społeczeństwu udało się zmniejszyć dystans do średniej unijnej zaledwie o 3 punkty procentowe w przypadku wysokich kompetencji komputerowych. Gdyby dynamika wzrostu utrzymała się na obecnym poziomie – 75% w Polsce i 26% w UE – za kolejne siedem lat byłobyby dopiero na poziomie średniej unijnej. Patrząc na rozkład poziomu kompetencji komputerowych w społeczeństwie polskim w latach 2007 – 2014, można zauważyć, że największe zmiany objęły osoby bez żadnych umiejętności tego rodzaju, których udział zmniejszył się o 10 punktów procentowych oraz osoby najbardziej biegłe w obsłudze komputera, który odsetek wzrósł o 9 punktów procentowych. Odsetki ponadczasie średnich i niskich kompetencji zmieniły się tylko o 2-3 punkty procentowe.

Wykres 10. Rozwój umiejętności komputerowych wśród osób w wieku 16 – 74 lata w Polsce (w %)

Państwo 2.0 | Nowy start dla administracji

4. Dominuje perspektywa techniczno-sprzętowa w przygotowywaniu projektów (prymat sprzętu typu „hardware”) nad perspektywą funkcjonalności, jakości i przydatności dostarczanych aplikacji (spojrzenie bliższe typowi „software”). Problematyka doboru urządzeń powinna być wzmocniona do efektów jakie mają przynieść.

W jednym z projektów realizowanych przez Politię wydatkowano 100% budżetu, choć nie dostarczono wielu z usług, które planowano. Zakupiono dużą ilość sprzętu (część to serwery, część urządzenia, z których korzystała będą mogli obywatele), ale pomimo formalnego zamknięcia projektu i wydania całej przewidzianej na projekt kwoty – dla obywateli na obecnym etapie odnoszono tylko niewspółmierne korzyści.

5. Brakuje logicznej sekwencyjności w opracowywaniu i realizacji projektów, co pozwoliłoby na bardziej konsekwentne uzyskiwanie efektu końcowego na rzecz użytkowników, zarzeczając możliwość dokonywania niezbędnych korekt dostosowawczych w odpowiednim czasie i facyli realizacji projektu tak, żeby adekwatnie odpowiadać na pojawiające się ryzyka i zagrożenia oraz uniknąć nakładania się w czasie sprzecznych ze sobą zadań.

W projekcie PLUD planowano stworzyć i dystrybuować dowód osobisty z chipem elektronicznym (tzw. ubezpieczenie cyfrowego), a dopiero do wydanego dowodu stopniowo dodawane miały być kolejne usługi, w których potrzebne jest potwierdzenie tożsamości. Budowa całościowego środowiska pozwalającego z korzystać z tego dowodu miała nastąpić dopiero po wydaniu dowodu. To tak, jakby chcieli sprzedawać smartphoney lub tablety bez możliwości korzystania z sieci, bez podstawowych aplikacji i bez sklepu z innymi programami lub plikami, z których użytkownicy mogliby chcieć korzystać.

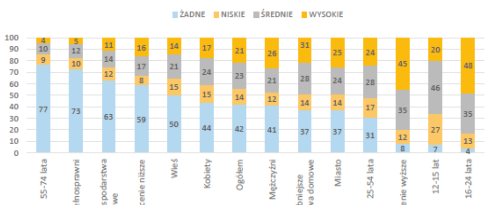
6. Brakuje etapowości w planowaniu oraz wdrażaniu projektów w sensie materialno-finansowym. Niektóre projekty rozliczane są dopiero po zakończeniu realizacji i zamknięciu umów z podwykonawcami (zapłaceniu faktur). Umiarkowanie to dokonywanie realnej, obiektywnej oceny poziomu zaangażowania projektu pod kątem merytorycznym (np. dzięki potwierdzeniu wykonania etapu zadania protokołem odbioru zaakceptowanym przez uprawnionego przedstawiciela zamawiającego i skitwowanym rozliczeniem). Wprowadzenie etapowości, wraz z jasnymi i mierzalnymi wskaźnikami realizacji celu, służyć powinno także dokonywaniu ewentualnych korekt w toku realizacji projektów.

W wielu przypadkach wskaźniki realizacji definiowane są tak, że nie pomagają w ocenie postępu w realizacji projektu. Konieczne są nie tylko etapy zarządcze definiujące okresy rozliczania środków finansowych, ale również etapy techniczne, po których ukończeniu można ocenić konkretny mierzalny rezultat rzeczowy. Etapy te powinny uwzględniać również aspekty powiązane np. z legislacją (jeśli dotyczy), bez której owoych rzeczowych rezultatów nie można uzyskać. W wysobudowanych projekcie ePUAP2 sformulowano np. wskaźnik liczby przedsiębiorstw korzystających z usług publicznych rejestrów publicznych (wartość docelowa 100 tys.). Monitoring zaangażowania przy pomocy tylko takiego miernika jest nieefektywny. Chcąc udostępnić dane z rejestrów, należy włożyć pod uwagę, że niezbędne jest wcześniejsze dostosowanie rejestrów do udośćniania danych, ponadto implementacja zarządzania dostępem

Niedostatek umiejętności komputerowych u osób w wieku 55+ oraz niepełnosprawnych

Poziomienie umiejętności komputerowych jest w dużym stopniu uwarunkowane cechami społeczno-demograficznymi. Wszystkie rodzaje badanych umiejętności komputerowych częściej występują wśród mężczyzn niż kobiet. Prawie wszystkie różnice nie są zbyt wielkie i niegdyś kilku punktów procentowych, jednak w przypadku kompresowania plików za pomocą specjalnego programu przynajmniej wartości 12, a w instalowaniu nowych urządzeń – nawet 20 punktów. Kobiety najczęściej posiadają umiejętności na poziomie średnim (24%), a mężczyźni na poziomie wysokim (26%).

Wykres 11. Umiejętności komputerowe w Polsce według grup społeczno-demograficznych w 2014 r. (w %)

Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

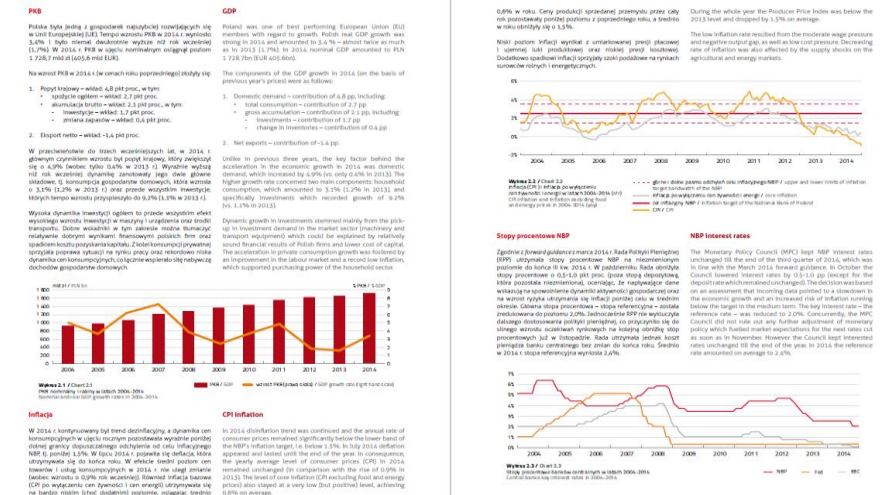
Największe zróżnicowanie poziomu kompetencji komputerowych ujawnia się w grupach wyróżnionych ze względu na wiek oraz wykształcenie. Najwyższymi umiejętnościami charakteryzują się osoby młode (w wieku 16 – 24 lata) oraz najlepiej wykształcone. Odsetki najbardziej zaangażowanych użytkowników w tych grupach wyniosły odpowiednio 48% i 45%. Żadnych kompetencji komputerowych nie ma tylko 4% młodych i aż 77% osób w wieku 55 – 74 lata. Drugą w kolejności grupą o największym udziale osób bez umiejętności obsługi komputera, na poziomie 73%, są niepełnosprawni, wśród których zaangażowani użytkownicy stanowią tylko 5%. Trzecią grupą stanowią osoby z najmniej zaawansowanych gospodarstw domowych, z odsetkiem nieobslugiwanych komputerów w wysokości 63%, a posiadających wysokie umiejętności w tej dziedzinie na poziomie 11%.

Mniej, ale również istotne różnice dotyczą wykształcenia – 8% osób z wyższym wykształceniem nie potrafi obsługiwać komputera, podczas gdy w grupie najmniej wykształconych (poziom gimnazjum i poniżej) takich osób jest blisko 60%. Osoby w wieku 16 – 24 lata w Polsce osiągały rezultaty zbliżone do średniej unijnej. Status tej grupy jest pożądanym większym niż przeciętnie w UE udział najbardziej zaangażowanych użytkowników komputera (48% vs 44%).

Sprawozdania administracyjne – multimodalność

10) DRUGI PUBLICYCY
11) PUBLIC DRAFT IN POLAND

Sprawozdania administracyjne – nominalizacja

- Jedna z głównych cech j. oficjalnego (np. Wilkoń 2000, Lewandowski 2015, Czerwińska 2016)

- Funkcje w tekście:

- kondensacja treści – wyliczenia
- pominięcie informacji – wykonawca czynności

*Stosowne jest również **dokonanie stopniowego przeglądu** niektórych ograniczeń w dostępie do rynku*

- przekazywanie informacji – tematyzacja

***Wstąpienie** Polski do Unii Europejskiej (UE) w 2004 roku otworzyło polskim regionom możliwość korzystania ze środków funduszy unijnych*

- styl
- Brak przejrzystości, zmniejszenie dynamiki tekstu

Sprawozdania administracyjne – nominalizacja

Pisarek 1972 ** Lewandowski 2015

Pierwsze 500 słów

Rodzaj tekstu	Wskaźnik nominalności N/V*	
	j. polski	j. angielski
Sprawozdania EU	7,29/4,22	2,89
Sprawozdania PL	10,34/6,42	
teksty akademickie**	3,46	2,95
teksty prasowe**	3,75	2,84
proza literacka**	1,53	1,58

Rzeczowniki odczasownikowe

- Realizacja vs realizować - EU 1082 vs 212, PL 3064 vs 532
- Finansowanie vs finansować - EU 877 vs 103, PL 1027 vs 85
- Analiza vs analizować – EU 864 vs 143, PL 782 vs 73
- Ogółem 14 par – N/V średnia EU 8,1 PL 9,7; mediana EU 5,5 PL 3,8

* „Wpływ Ministerstwa Sprawiedliwości na liczbę orzekanych przez sądy wobec sprawców przemocy w rodzinie środków karnych i probacyjnych sprawdza się więc do prowadzenia akcji informacyjno-edukacyjnych oraz szkoleń dla kadry orzeczniczej.”

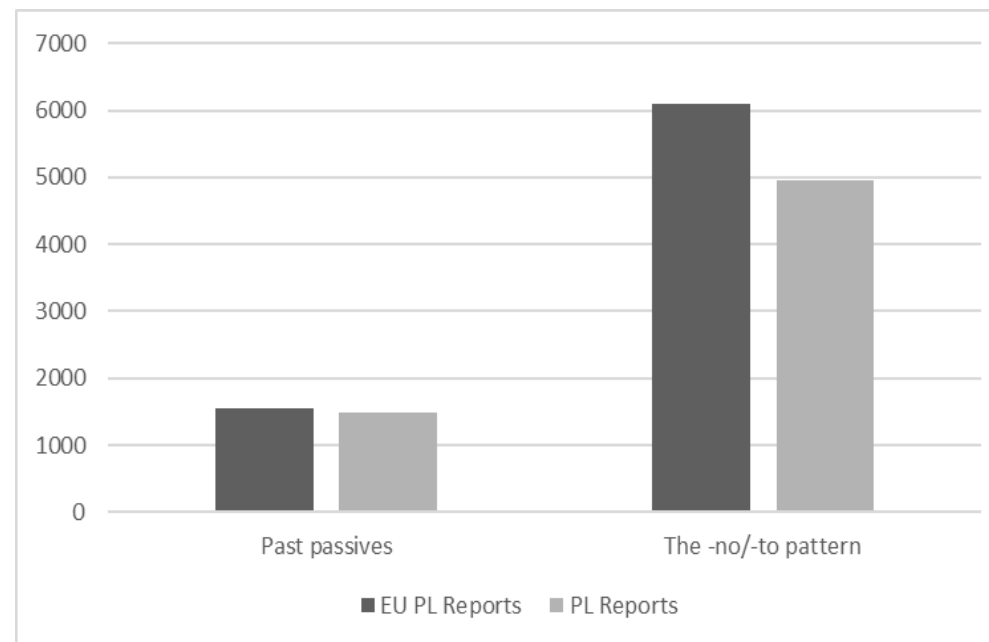
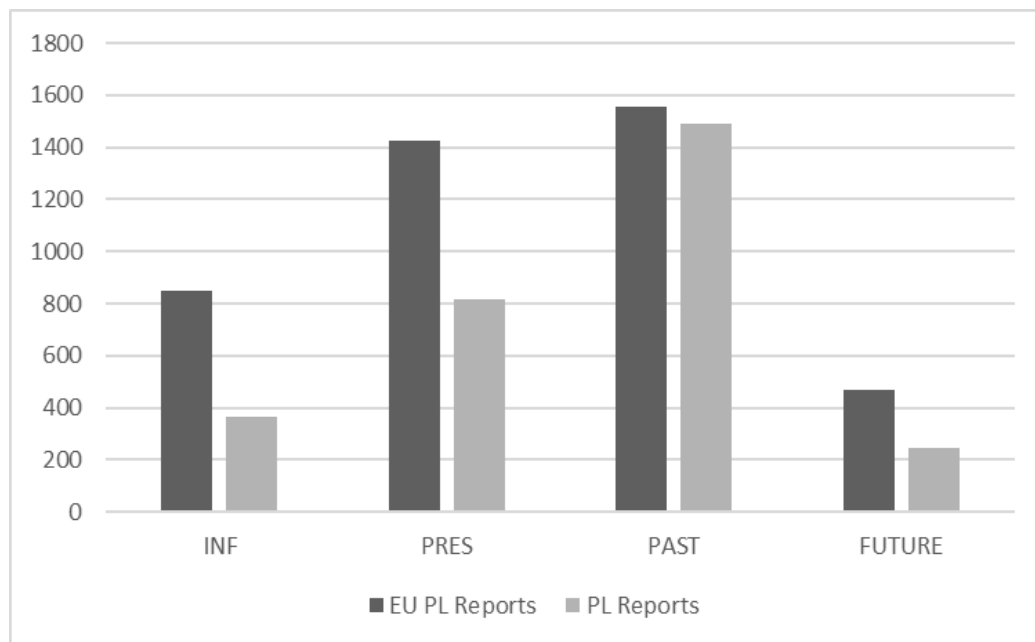
MS Sprawozdanie z realizacji działań wynikających z Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

„Dodatkowo, w celu lepszego dostosowania kwalifikacji do wymogów rynku pracy nowelizacja ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadziła od 27 maja 2014 r. nowe rozwiązanie - trójstronne umowy szkoleniowe, system bonów, m.in. bon stażowy i bon szkoleniowy oraz Krajowy Fundusz Szkoleniowy (KFS).”

MG Raport o stanie gospodarki

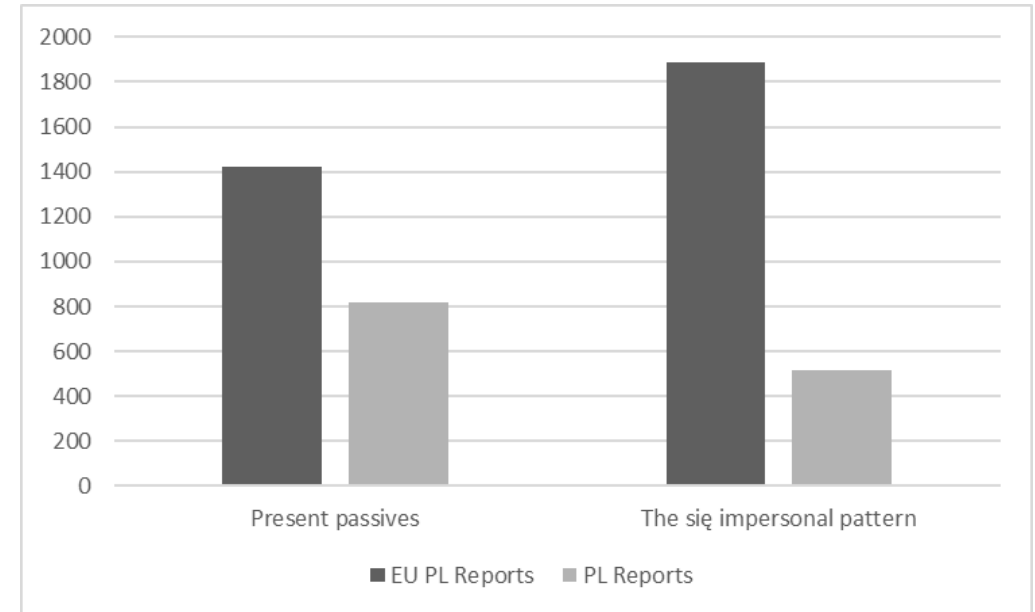
Sprawozdania administracyjne – bezosobowość

- Strona bierna (EU 4.302 / PL 2.917)
 - *dokument został przyjęty w drodze uchwały*
 - *działania wdrożeniowe są realizowane przez urzędy marszałkowskie*
- -no/-to (EU 6.089 / PL 4.960)
 - *W tabeli 5 przedstawiono zmiany w produkcji i zatrudnieniu w UE-27*
 - *Podczas posiedzenia przyjęto Roczny Plan Pracy*

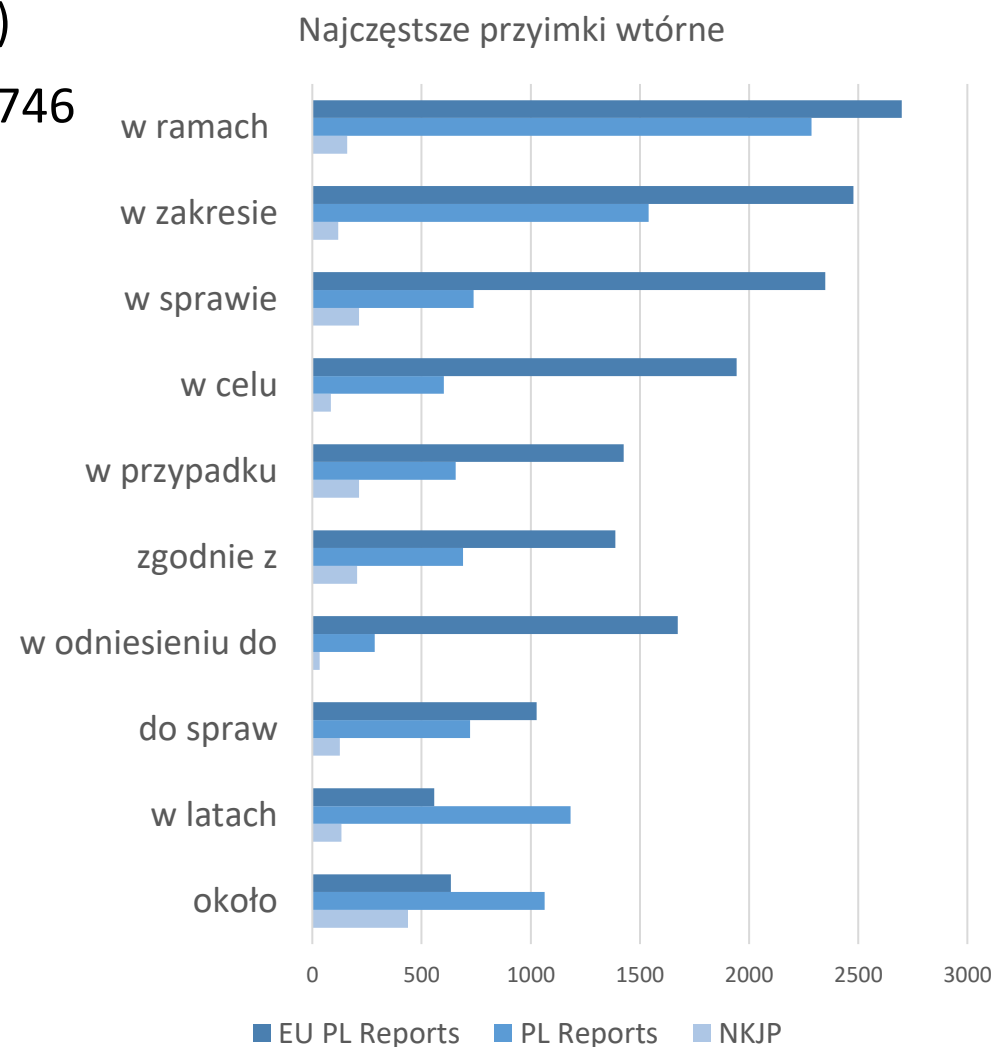
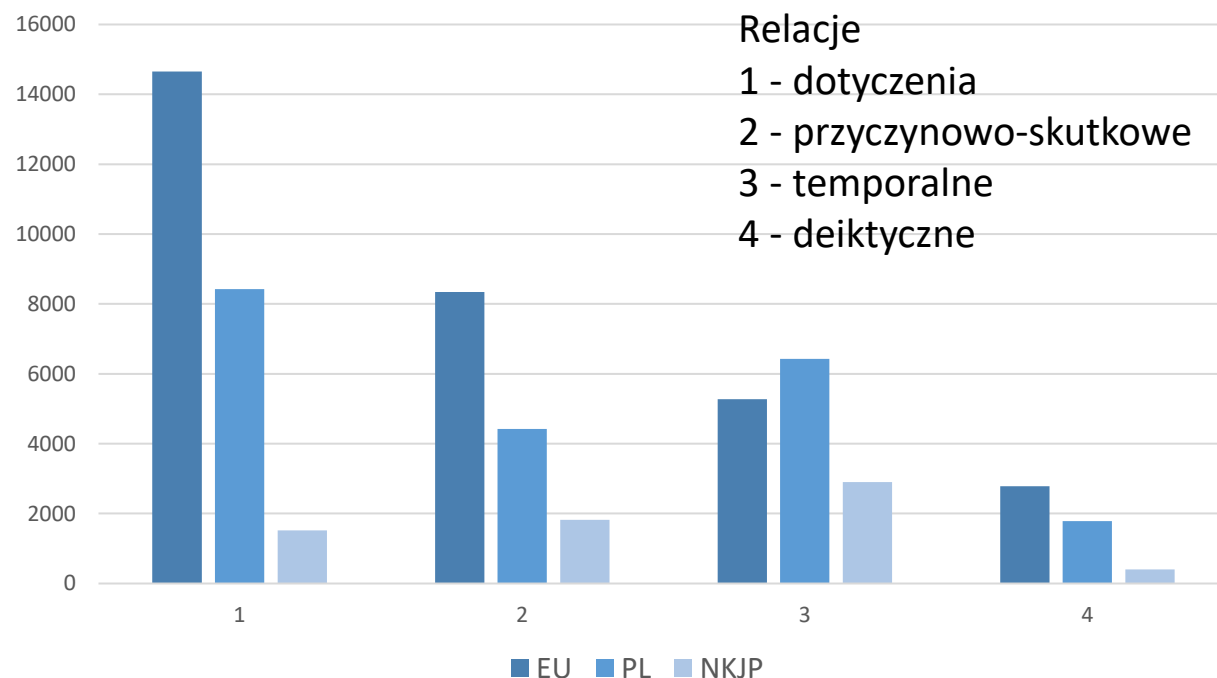
Sprawozdania administracyjne – bezosobowość

- Konstrukcje z „się” (EU 1.823 / PL 517)
 - W art. 5 ust 3 przewiduje się szczególną ochronę konsumentów
 - w odpowiednich przypadkach stosuje się dodatek dla MŚP
- quasi-osobowe struktury
 - Informacja prezentuje działania zrealizowane i podejmowane w 2013 r.
 - Dyrektywa przewiduje możliwość zastosowania odstępstw w stosunku do statków pływających tylko po wodach wewnętrznych

Sprawozdania administracyjne – przyimki

- Przyimki proste równie częste w obu korpusach (ok. 90 tys.)
- Przyimki złożone i wtórne EU 37.543 / PL 29.037 / NKJP 10.746
- Przyimki złożone i wtórne sygnalizują relacje semantyczne zachodzące w tekście

Sprawozdania administracyjne – skróty i skrótowce

- Skróty

Skróty	EU	PL
roku (r.)	91%	71%
artykuł (art.)	87%	93%
ustęp (ust.)	99%	99%
paragraf (par., §)	100%	95%
strona (str./s.)	53%	96%
euro (EUR)	88%	65%
złoty (PLN, zł)	100%	99%
million (mln)	96%	99%
milliard (mld)	98%	100%
tysiąc (tys.)	83%	96%
około (ok.)	22%	78%
do spraw (ds.)	95%	47%
na przykład (np.)	61%	96%
między innymi (m.in.)	44%	91%
według (wg)	3%	33%
dotyczący (dot.)	0%	11%
wyżej wymieniony (ww.)	10%	87%

Sprawozdania administracyjne – skróty i skrótowce

- Skrótownice

- EU EN: Significant progress was accomplished in 2014. As of 4 November 2014, a **Single Supervisory Mechanism (SSM)** for euro-area banks has become fully operational. The **SSM** is a new system of banking supervision for euro-area Member States and for all those that decide to join the Banking Union. The tasks of the **SSM** are checking that banks comply with EU banking rules and tackling problems early on.
- EU PL: W 2014 r. poczyniono znaczne postępy w tym zakresie. W dniu 4 listopada 2014 r. zaczął w pełni funkcjonować **jednolity mechanizm nadzorczy** w odniesieniu do banków strefy euro. **Jednolity mechanizm nadzorczy** jest nowym systemem nadzoru bankowego przeznaczonym dla państw członkowskich należących do strefy euro i dla tych wszystkich państw, które postanowią dołączyć do unii bankowej. **Mechanizm ten** służy sprawdzaniu, czy banki przestrzegają unijnych przepisów dotyczących sektora bankowego, i rozwiązywaniu problemów na wczesnym etapie.
- PL PL: Bardzo ważnym składnikiem zarządzania gospodarczego w UE stała się tzw. unia bankowa, obejmująca regulacje w trzech obszarach: **wspólnego mechanizmu nadzoru (Single Supervisory Mechanism - SSM)**, jednolitego systemu gwarancji depozytów, **wspólnego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków (Single Resolution Mechanism - SRM)**. W latach poprzednich odpowiednia legislacja na szczeblu UE została już przyjęta w odniesieniu do **SSM i SRM**;

Sprawozdania administracyjne – terminologia

- Teksty specjalistyczne – nasycenie terminologiczne
- Duża wariantywność terminologiczna

	EU EN Reports		EU PL Reports	PL PL Reports	IATE ID
swap	172	swap	166	13	808038
		swapowy	35	4	
fair value	292	wartość godziwa	271	3	904384
legal framework	325	ramy prawne	497	44	786505 2146866 874 090
regulatory framework	127	ramy regulacyjne	94	4	
legislative framework	86	ramy legislacyjne	37	0	
regulatory system	2				
public debt	75	dług publiczny	118	77	1104572 1125561 911069
government debt	63	w tym : państwowy dług publiczny	0	34	
sovereign debt	60	dług państwowy	34	0	
		dług sektora instytucji rządowych i samorządowych	43	27	
national debt	4				
state debt	0	zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych	9	4	
		zadłużenie publiczne	7	1	

Sprawozdania administracyjne - podsumowanie

- Szczególny status sprawozdań – teksty skierowane do ekspertów i laików
- teksty bardzo zróżnicowane – mniejsza standaryzacja tekstów polskich – brak scentralizowanych wytycznych/wskazówek redakcyjnych
- częste użycie form rzeczownikowych
- czasowniki w ograniczonej liczbie, głównie w formach bezosobowych
- ekonomia komunikacji
- wariantywność terminologiczna